

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—6 (se Tillæg C. Sp. 55) samt dets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fortrinsret i Høsten for Aaret 1937 for Gæld, der stiftes af Ejere og Brugere af Landbrugsejendomme til Anskaffelse af Saasæd, Frø og Kunstgødning.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 73).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg skal tillade mig at anbefale det nu lige af den højtærede Formand nævnte Lovforslag. Vi har nu i 5 Aar haft en Lov, gaaende ud paa at give Fortrinsret i Høsten for Gæld, der stiftes til Anskaffelse af Saasæd, Frø og Kunstgødning. Kreditvanskelighederne for Landbruget er imidlertid lige saa store i Aar som i de tidligere Aar, og jeg foreslaar derfor her en lignende Lov for Aaret 1937.

Lovforslaget er enslydende med de senere Aars Love, bortset fra en enkelt Ændring i § 4. Den blev indført i Folketinget og gaar ud paa, at det kan overlades til Sognefogderne at foretage Udpantningen, da man har ment, det kunde have økonomisk Betydning for de paagældende Landmænd. Lovforslaget er anbefalet af De samvirkende Købmandsforeninger og De samvirkende danske Landbo- og Husmandsforeninger. Det er vedtaget af Folketinget, og jeg skal hermed anbefale det til Vedtagelse i det høje Landsting.

Jensen-Aale: Det foreliggende Lovforslag er som saa mange andre, vi behandler, en gammel Kending her i Tinget. Det blev fremsat i Folketinget den 25. November, det har været i Udvalg, og der er opnaaet Enighed om det i Udvalget. Ministeren har nu redegjort for Lovforslaget, og der er derfor ikke Grund for mig til at omtale Lovforslaget med ret mange Ord, idet jeg

kan anbefale det til hurtig Fremme her i Tinget.

Jeg ser af Betænkningen fra Folketingsudvalget, at man har gjort Kommunalbestyrelserne opmærksom paa, at de har en Forpligtelse til at passe paa, at den Saasædsmængde, for hvilken der ønskes udstedt Høstpantebrev, passer til det paagældende Areal, at Priserne er nogenlunde passende, og at Renten ikke bliver for høj. Jeg tror ogsaa, det er paakrævet, at man er opmærksom herpaa i højere Grad, end man maaske hidtil har været. Det kan være godt nok, at man sikrer Saasæden, det er vi alle sammen interesserede i, ikke alene de paagældende Landmænd, men ogsaa Samfundet som Helhed, men jeg ser, at det anbefales i Landbrugskredse at forsyne Lagrene med Saasæd og købe andet Korn i Stedet. Det kan jeg i og for sig ikke have noget imod, men jeg vil dog advare mod, at man spekulerer alt for meget i en Prisforhøjelse. Jeg vil rette det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, om han ikke kunde tænke sig, at der blev gjort noget for at fremskaffe Foderkorn til rimelige Priser til de mindre Landbrugere, ikke alene paa Grund af den daarlige Høst, men ogsaa paa Grund af den stærke Prisstigning, der har fundet Sted i den senere Tid. Jeg synes, det vilde være berettiget, og jeg beder Ministeren om at tage velvilligt paa Spørgsmaalet. Jeg gør opmærksom paa, hvad vel i øvrigt ikke er nødvendigt, at det lille Landbrug hjalp med til, at Priserne paa Korn blev forhøjet til Gavn for det store Landbrug og naturligvis til det modsatte for det mindre Landbrug.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme i det høje Ting.

Møller Nørgaard: Det foreliggende Lovforslag tilsigter jo at gøre det muligt for de Landmænd, som er kommet i økonomiske Vanskeligheder og ikke ved egen Hjælp ser sig i Stand til at fremskaffe det fornødne Sædekorn, alligevel at faa deres Jorder besaaet til Foraaret paa saa god en Maade som muligt. Lovforslaget er en gammel Kending. Det er, hvis jeg husker ret, sjette Gang, man her i Tinget befatter sig med en Lovgivning af denne Art. Jeg skal heller ikke lægge Skjul paa, at af de Landboløve, der er ført ud i Livet i de senere Aar, har denne faaet en særlig velvillig Modtagelse, hvilket ogsaa har givet sig Udtryk i, at flere Tusinde Landmænd om Aaret har gjort Brug af det, den byder paa.

Naar man altsaa i de senere Aar har